

WANDA GIZICKA

Rozrzucone myśli

Wydawnictwo: Towarzystwo Miłośników Ziemi
Raciborskiej

WANDA GIZICKA

Rozrzucone myśli

Wydawnictwo: Towarzystwo Miłośników Ziemi
Raciborskiej

Ilustracje : Stanisława Wojtyna i Barbara Szmiel.
Redakcja techniczna : Waldemar Tytko.
Druk : "PRODRYM "- Racibórz.

Copyright by Wanda Gizicka
Racibórz 1999

ISBN - 83 - 911877 - 1 - 3

Autorka składa serdeczne podziękowania Grażynie Pielce,
Annie Koziarczyk i wszystkim , którzy pomogli mi w wydaniu
niniejszego tomiku.

Od autorki

Każdy z nas posiada inną wrażliwość na otaczający świat, zjawiska, przeżywane sytuacje.

Moje wiersze to pejzaże, opisy, uczucia, uniesienia serca, przeżycia radosne i smutne zachowane w pamięci. Są odzwierciedleniem wyobraźni , wylewnym wyznaniem duszy, strzępkami rozrzuconych myśli, zadumą nad otaczającym światem.

Przynoszą mi odprężenie, są ucieczką od nudy i samotności.

Znawcy pięknego słowa, nie będą bezkrytyczni w ocenie, ale nagrody i liczne wyróżnienia świadczą o życzliwości w ocenie wierszy.

Dariusz Fijałkowski - członek Związku Literatów - Kraków
Pisze między innymi:

Czytanie wierszy może być tak różne , jak różni są ludzie. Uwagi moje są raczej odczuciami.

..."Bardzo ładnie buduje pani nastrój, jest on ciepły, delikatny, z nutką melancholii.

Wiersze zawierają ciekawe fragmenty.

Szpecially ciepłe są wiersze o przyrodzie "...

Aferyzmy

Posadź go na tronie,
poczujesz czym zionie.

Owoc miarą rośliny,
u człowieka czyny.

Jeśli chcesz się w górę wspinać,
musisz wiedzieć przed kim się zginać.

Małżeństwo loterią bywa,
dlatego rzadko się wygrywa.

Mówi wiele do znudzenia,
choć niewiele ma do
powiedzenia.

Emeryt w górę nie pryska,
przeszkadza mu zadyszka.

Ból obciążający serce i głowę,
dzielony z przyjacielem
mniejszy o połowę.

Serce drży w młodości,
a nogi w starości.

Nawet święty, jak jest między nami
umiera z grzechami.

Prawda obnaża, bywa, że obraża.

Bądź dyplomatą człowieku,
pamiętaj o pań urodzinach,
ale nie o wieku.

Nie wiem czy to w sugestii
każda piękna ma coś z bestii.

Dobrym być najtrudniej
na wyspie bezludnej.

Często oklaski bywają z łaski .

Gdyby myśli miały ciało,
gdzieś indziej by zamieszkało.

Milioner przeliczył się biedaczysko,
za pieniądze kupi wiele,
ale nie wszystko.

Czasem miłość coś przeoczy
w niewłaściwy obiekt skoczy.

Pomyśl a się okaże ,
że cisza z samotnością
zawsze idą w parze.

Chcesz być lubiany przez bliźniego,
oceń mądrość jego.

Przyjemne słowa wzruszą,
lecz uczciwe być muszą.

Gdyby miłość miała oczy,
widziałaby gdzie wskoczyć.

Gdyby serce przejrzyste było,
nie jedno by cię zaskoczyło.

Wśród złorzeczeń i kłótni,
prawda kłuje okrutnie.

Dzięki oponentom się rozwijamy,
przy pochlebcach usypiamy.

Miłości chwile krótkie,
czasem długo trwają skutki.

Dobłą przyszłość temu wrózę,
który głosy z dołu słyszy na górze.

Ni z tego, ni z owego
zdradził przyjaciela swego
choć przprasza, poznaj Judasza.

Czy wiecie w Warszawie,
co piszczy w trawie?

Czasem się zdarzy,
że spotkasz ptaszka bez pierza i twarzy.

Zdarza się i tak ,
że w miłości rozsądku brak.

Czy zmierzy ktoś szerokości
ludzkich szczerości ?

Ugryź się w język boleśnie,
zanim przekażesz złe wieści.

Kto kochać musi,
zakocha się nawet w kaktusie.

Przesadne zapewnienie,
ukrywa ubóstwo w uczuć istnienie.

Łatwiej znieść nudy swoje,
niż nudzić się we dwoje.

Jak piła trafi na sęk,
zmienia jęk.

Łatwiej się zakochać,
niż przestać kochać.

Największe sprawia trudności
znieść głupiego złośliwości.

Milszą szczerą naganą się stała,
niż nieszczerą pochwałą.

Najmilsze są prezenty,
jak sposób podania dodaje zachęty.

I piękna nieboga ma swojego wroga.

Czasem się zdarzy,
że ktoś żyje bez twarzy.

Nie wiem czy wiesz,
że prawda wypowiedziana nie w porę,
gorsza od prawdy jest.

Nie szukaj powodów,
dlaczego kochasz bliźniego
prawdziwie kocha ten,
kto nie wie dlaczego.

I takie zbliżenia bywają,
które oddalają .

Nawet mały fiat,
może być marzeniem wielu lat.

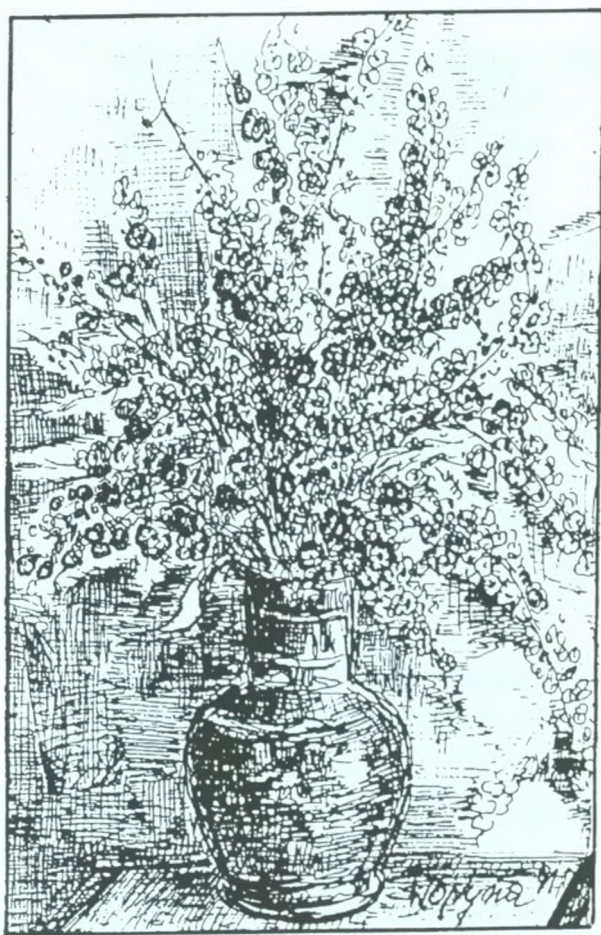
Od miłości większy skarb,
to dar mądrości.

Ta prawda jest nie do ukrycia
dziś największą siłą jest siła przebicia.

Prawda - to nie myśl złośliwa ,
nie zawsze prawdą bywa.

Miłość tak długo trwa,
jak długo sens ma.

Wiersze

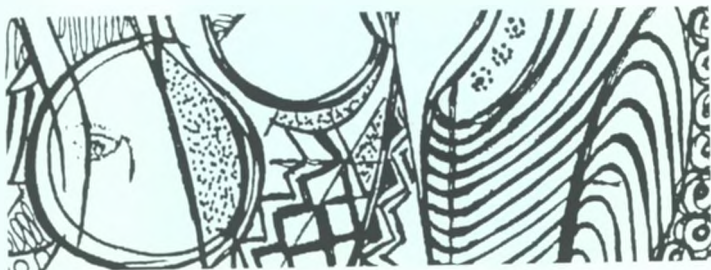
NAD GOPŁEM

Ażur mgły
zasnuwa szkło jeziora,
okrywa brzemie wieków,
zapala ognik wyobraźni...
Tajemniczą siłą
powracają mityczne zdarzenia,
odzyskują blask,
krzyczą milczeniem...
Myśli mocniejsze od słów
lecą, jak jaskółki
po strofach ballady,
wnikają w duszę...
Ciszę ożywia wiatr,
niesie dźwięk
dalekich dzwonów,
wewnętrznej wizji dziejów...
Co kryje głębia goplaniej topieli,
ból skargę, westchnienie ?
A może coś więcej,
O wiele więcej ?

PAŁAC W KOBYLNIKACH NOCĄ

Świadek przemijania dziejów
świeci, jak księżyc
wśród umarłych gwiazd
w ogrodzie milczenia.
Pomnik historii
zamknięty w przedmioty,
mówią ściany, obrazy...
Dialog cieni umilknie
zanim ostatnia zgaśnie gwiazda...
Rozpływa się noc
wiatr przywiewa płacz Goplany.
Od Mysiej Wieży
echo niesie jęklive odgłosy walki
Gryzomirów, Szczurkasów
z Mruczkami.
(Powróciły w snach)

ZOBACZYĆ RAZ JESZCZE

Z kraju dzieciństwa
w cieniu czarnej chmury
częstka mego serca została.
Ta ziemia okryta ranami
żyje jeszcze we mnie.
Zobaczyć raz jeszcze
krwią znaczone miejsca,
zatrzymać w pamięci,
laury zwycięstw Orląt
wzruszeniem powitać...
Jak zahamować
spłoszone myśli,
boleść w wnętrzu zachować,
znaleźć zapomnienie??

CIESZ SIĘ

Ciesz się rankiem,
jak niebo,
że Cię powitał
dotykem słońca..
Zaprzyjaźń się z chłodem,
porozmawiaj z wiatrem,
przeskocz kałuże,
przytul do śniegu.
Gdy strach trzeszczy meblami,
uśpij niepokoje,
przywołaj miłe chwile
ukryte między myślami...
Zmarszczki codziennych spraw,
wygładź milczeniem,
patrz i słuchaj sercem,
usłyszysz mowę kamieni.
(Uchyl okno już od świtu,
uśmiechnij się błękitem.)

MALARCE STASI

Czarodziejskim dotknięciem pędzla,
głębią barw,
przelewa własną duszę
w żywe obrazy poezji...
Wywołuje nastrój ciszy,
piękna,
zaskakuje tajemniczością
pejzaży, widzianych
własnymi oczyma.
Mocą wyobraźni,
niespotykaną pasją
ożywi, rozśpiewa
efekty buchające życiem.

OJCZE WSZECHMOCNY

Ojcze wszechmocny
ocal nam leśne krainy,
przyciszone głosy ptactwa,
czarne oczy orła,
cień wierzby pochyłej.
Ześlij pomyślne wiatry,
a pozielenieje pustkowie
rosa napoi więdnące rośliny,
zaszumią odłogi...
Powróć nam ciszę,
a przemówią kamienie,
trawniki zdeptane
krwawnikiem obrosłe,
krzyczą milczeniem...
otul serca bólem drżące,
ocal przed katastrofą,
do szczęśliwej krainy
bezpiecznym prowadź szlakiem.

ŻYCIE

Życia nie rodzą
piękne sny .
Życie to przygoda
wydana na pastwę obaw,
pielgrzymka własną ścieżką
z wiatrem we włosach...
Życie to niezwykły
uśmiech losu,
rozstanie, ruina nadziei,
samotność za murem zapomnienia
i oczekiwanie.

WIOSNA TAMTYCH LAT

Przejrzysty świt poranka,
w zaroślach igrają
uśmiechnięte promyki,
przebijają tafłę szyb.
Przez zielone witraże
płyną nieznane prądy,
odradzają zagubione wiosny
tamtych lat.

Wrzaski gawronów,
szczebioty jaskółek,
dalekie wezwanie kukułki
dźwięczą melodią wspomnień.
Noce kołysane dźwiękiem
leśnych organów,
płyną jeszcze w szczelinach serca,
tęsknotą
tamtych lat.

UŚPIONA NOC

Uśpiona noc,
ani jednej gwiazdy,
złote kręgi słów
ciepłe jeszcze (szczęściem)
odchodzą w nicość,
przetłacza milcząca mowa,
tylko Twój cień
w niemej ciszy pozostaje.

ZIMOWY WIECZÓR

Gasną ostatnie chwile dnia
szare godziny
zasnuła białą ciszą
po kątach kryje się mrok.
Od śnieżnych pustkowi,
z nad fiordów północy
na skrzydłach sztormów
ciągną mroźne powieje.
Tylko ciepłe promyki słów
wstrzymają złe wiatry...
Wpleć w treść życia
melodię starych wspomnień
zawładną sercem !
W uścisku dłoni,
w każdym uśmiechu
odnajdziesz wiosnę.
Kwiaty kwitną także zimą !

TAJEMNICA

Chciałam odłonić
rąbek tajemniczej zastony,
cichym szmerem
myśl przedziera się
przez ściany.
Już... już płyną słowa.
Nie! Nie!
To tylko pragnienie,
by przekazać co serce chowa.
To nie może być powiedziane.
To nic nie zmienia...

MODLITWA

Skrawki błękitu
przetykane iskrami gwiazd,
zasnuły przestrzeń nieba,
dotyk wieczoru
zamknął okiennice dnia,
pustkę pogłębia ciemność...
Zrodzona myśl otuchy,
przenika szczelinami serca,
Ty jesteś ze mną Panie
łagodzisz samotność,
słońcem Swej miłości,
ogrzewasz krzyże moich szarych dni..!
Nie odchodź !

DAR SERCA

Bądź radością dla innych,
może ktoś,
szuka pomocnej dłoni,
czeka na odrobinę ciepła,
które uchroni
przed sztormami życia.
Puste dni mijają...
nowe otul
miłymi wspomnieniami,
ośłoń życzliwością słów,
kiedy chłód wieje szparami,
ogrzej je sercem.

PIERWSZA GWIAZDKA

Pola białe, ciemno,
pierwsza gwiazdka już migocze,
przebija ciszę, wznosi radość
w tajemnicze misterium
betlejemskiej nocy.
Wkrótce przyjdiesz,
pośród niebiańskiej chwały.
wyjdę na spotkanie,
we własnym sercu
mam miejsce dla Ciebie,
czekam Cię Panie.
Przychodzisz do nas
w kruszynie chleba,
każesz przebaczać bratu,
choć bratem nie był.

KIM JESTEŚ ?

Tak często,
tak boleśnie
kłują twoje ciernie
zabrakło słów, które cieszą
pozostały nabrzmiały
goryczą po brzegi...
Nie darowałeś
ani chwili radości
śladu dobroci
zdusiłeś własnymi rękami
kim jesteś ?

WSPOMNIENIA TAMTYCH LAT

Kwiaty pragnień,
pierwsze mrzonki,
utkwily w zaroślach
tamtych lat.
Oddzieliło nas
wzburzone morze,
po tamtej stronie brzegu,
pozostał rodzinny kraj,
osnuty pajęczyną
pięknych wspomnień
i...czarnych,
jak ziemia o zmroku...
Nigdy nie uśpiona nostalgia
powraca w snach,
choć splot wydarzeń
każe zapomnieć,
z szatańską siłą walczyć
z własnym ja.

POWIEDZ

Ile trzeba cierpieć
by nadać imię zdrowiu,
ile wiary, by obalić zwątpienia,
ile dobroci, by przebaczać,
ile celności, by nie pogubić ścieżki,
ile uniesień serca, by przekonać...
ile miłości, by usłyszeć skargę kamieni,
ile mądrości, by żyć w dobroci,
ile przebyć ciemności, by docenić
światło.

MIŁOŚĆ

Miłość, to także radość życia
znajdziesz ją w uśmiechu,
życzliwym słowie,
jest częstką szczęścia,
mieszka w każdym
zwyczajnym człowieku,
w serdecznym uścisku dłoni,
w chlebie i winie...
W radości małych spraw,
w czułym spojrzeniu!..
Zajrzyj w swe serce
jest wypełnione miłością ?

ZNASZ TAKĄ ZIEMIĘ

Znasz taką ziemię,
gdzie różowieją sady,
niepokój głuszą gaje,
pszczoły miód podają...
Chociaż jesień zapłacze,
rozleje w kałuże,
srebrne chłody
ziemię zamrożą.
Ty powracasz do niej
z dalekiego lotu,
myślami lata
na skrzydłach nostalgii...

POKRZYWA

Zaciśniętą pięścią
nachalnie odtrąca,
dotknięta niechcący
piekłem piekła piecze.
Może w dzikim ustroniu
osnutym milczeniem
dramat niespokojnej
ukrywa duszy .? .
Czy wyrokiem losu
wzgardzona zostaje?
Ucieka obłąkana,
zaszywa w zarośla,
gubi się czy ocala ?

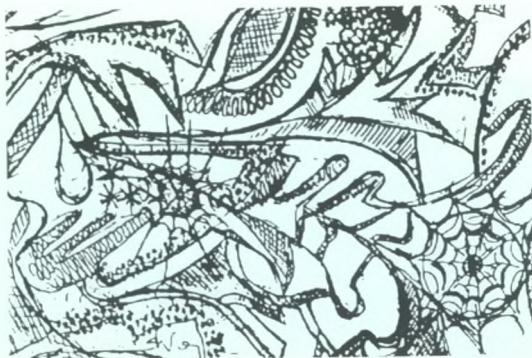
GRAŻYNKA

Gołąb wyszeptał
tajemnicę dzieciństwa,
od Królowej Śnieżki
złotowłosym rozpoczęła występem,
melodii uczyły ją śpiewające wiatry,
spojrzenia gęstwiny zielone,
płasów motyle.
W młodości
słońce wplatało
echo pierwszych wzruszeń,
przy drżących dźwiękach skrzypiec
i pieśniach z Woźniakiem.
Coraz dalej
od źrenicy matczynego oka,
ucieka we własny świat
ścieżkami krośnieńskich pejzaży.
Wracać- rozstajne drogi,
uwierzyć w uśmiech losu ?

NAD MORZEM

Woda cierpliwie
liże brzegi,
światlista pręga zachodu
głaszcze pióropusze fal.
Władczy wiar
gasi żar plaży,
tajnymi drózkami
szaleje na zboczach wydm.
Odgłosy wieczoru
budzą wyobraźnię.
Uda się zatrzymać ciepło,
scenerię morza,
jej kojący spokój,
poszum śpiewającej wody,
a pozostawić cień serca ?
(i odjechać ?)

ZIMOWĄ NOCĄ

Noc rozpięła skrzydła,
w koronce lodów
iskrzą odblaski księżyca,
a ja w krainie snów
wśród niekończącej się
ilości cieni,
wypatruję ciebie.
Na ekranie myśli
kłębią się wydarzenia,
postacie, wygrzebane
z popiołów przeszłości.
Widzę Cię już,
cisza wydzwania twoje imię,
a może mi się zdaje ?

CODZIENNOŚĆ

Nie musi być przetłoczona
ołowiem zdarzeń,
cieniem złych myśli,
otoczona obłokiem smutku,
może mieć kolor
pogodnego błękitu.
może być cieplejsza od słońca..
Wpleść tylko treść życia
trzask najmielszych wspomnień,
pobierać uśmiechy,
ciche błyski wyjęte z sielanki.
Uwierzyć, że wśród pochmurnych,
są słoneczne dni.

CZAS ZMIENNY

Czas zmienny,
jak mirydy,
źródło dobra i zła,
nadziei i słabości,
krzepi i gnębi
rodzi i zabija.
Co przetoczy ruch
wiecznego koła ?

MODLITWA

Pod osłoną nocy
zapalasz i gasisz gwiazdy
widzę Cię Panie
przez zamknięte oczy,
gdzieś daleko
na bezkresie nieba
w błyskach słońca
w zielonych warkoczach traw,
w kropli łzy
w każdym pyłku ziemi.
Otwórz mi oczy
rozwiej zwątpienia,
abym nie błądziła
zagubiona - niepewna jutra
zbliż się...
Nie oddalaj !

POWÓDŹ LIPIEC 97

Ołowiane chmury
ciągnęły nad miastem
ciszę nocy
zagłuszał złowieszczy plusk
śmiercionośnej fali.
Z hukiem wodospadu
rozpędzony wir
wdzierał się w najskrytsze szczeliny,
powalał, porywał,
miażdżył w swych głębinach.
Skąd przyszedł,
jak śmierć bez wezwania,
zamarło łono ziemi,
dokoła rozlany ocean bólu.
Przerażający pejzaż, jak w złym śnie
dopełnia bezradna rozpacz.
Nikt nie zażąda rachunku łez.

I ZNÓW JESIEŃ

Szeleszczą sztywne łodygi,
liście goryczy pożółkły,
niebo łzawi,
przenikają srebrzyste chłody
napuszczona mgła
zaciemnia wszystkie kąty,
tak szybko zapada mrok...
Przymknij powieki,
przywołaj uśmiech,
odkryj na nowo
ciepłą muzykę lata.
Posłuchaj o czym szepcze jesień.

OJCZYŻNA

Zwycięskie niebo nad nami
pod stopami wolna ziemia,
lustrzane żyły rzek,
błogosławiony spokój traw,
pól wonnych ogrodów
i kapliczka na rozdrożu.
Ojczyżno stałaś się wielka
upojony siłą twego czaru
na lot zwycięski
orzeł włożył koronę
dzwoni wiosna nadziei.
Przyciskam każdą garstkę
twoj ziemi,
całuję twoje kamienie,
każdy dźwięk, barwa, zapach
To Twoje królestwo Pani.

HORYZONT ŻYCIA

Materiał kulis zdarty,
dekoracje spłowiały,
pajęczyny zasnuły
młodości czar.
Znikają radości,
smutki, niepokoje.
Dalekie wszystko co cieszy...
Całe bogactwo uczuć
w zakątku serca złożone.

ZIMA

Rozgadała się zima
zasnuwa białą kurzawą
ból, krople żalu,
nienawiść utkwiała w zaspie.
Kraina kryształów
pachnie mrozem
urzeka czymś nieuchwytnym,
gwiazdy migocą chwiejnie,
samotny księżyc przystanął
przy śniegowym pomniku,
szuka przyjaciół,
tylko wiatr niepotrzebnie
się płącze.

CZARNA NOC

Czarna noc zagląda do szyb
ze mną dzieje się coś złego,
nie potrafię wstać,
za wszelką cenę wstać,
wysiąść z tej zawrotnej karuzeli.
Jak kot na czterech łapach
skradam się do telefonu...
Pogotowie... numer ucieka...
Czy zdążę... otworzyć drzwi ?
Przyjechali... - do szpitala !...
Nie mogę wstać...
nosze - słyszę szept lekarza.
Przed oczyma fruwają
kolorowe motyle,
majaczy przerażająca
wizja szpitala.
Stróżki łez płyną same.
Czy wyjdę z niego ?
Co dalej ?
A jak dalej nie ma już nic ?

POWRÓT ZE SZPITALA

Wleczę się w towarzystwie
własnego cienia,
zimny ranek tuli się do mnie,
wiatr suszy łzy.
Pogubiłam przyjaciół,
może ich wcale nie było?
Przebiegam minione dni kalendarza,
posępny, duszny widok
szpitalnej celi,
staram się wymazać,
natarczywie powraca,
kłuje, jak igły zastrzyków.

BEZSENNĄ NOC

Bezsenność noc,
za oknami jesienne niebo,
dom ciemny, pusty
myśli biegną ścieżkami przeżyć
te najboleśniej żyją jeszcze,
kaleczą swym ostrzem,
oślepiają łzami.
Dzieci już śpią,
a ja klęcząc
modłę się.
Może któreś powie
" Kocham Cię mamo " -
Czasem jedno słowo
rozjaśni noc.
Usłyszę je zanim utonę
w oceanie wieczności ?

NIE MA TAKIEGO KRAJU

Nie ma takiego kraju,
gdzie tyle ściętych kwiatów
wrzucono do piekieł,
tyle rozpaczliwych modlitw
przekazano Bogu.
Ileż świętych mogił
na ziemi obcej wdeptano,
tych którzy na ołtarzu
złożyli życie,
za wolność, książkę,
za polskość.
Na krwawych szlakach
katyńskich krain,
noc gasiła dramat serca,
w gorączkowym blasku żrenic.
Śmierć przenikała mroki...
W kazamatach, obozach,
z rękami skutymi
drutem cierniowym,
bezzradnie żelazną
ściskali pięść...
W sercach rozdartych nostalgią,
płonął ogień rozpacz,
raz jeszcze zobaczyć,
usłyszeć - jestem nie zginęłam
i zapłakać.

NADSZEDŁ CZAS

Nadszedł czas,
by prawdzie spojrzeć w oczy,
opadła żelazna kurtyna,
przerazający pejzaż
utajony w leśnych mrokach
po twardych drogach się wspina.
Ziemia bije tysiącami rozdartych serc,
zalana krwią przemocy,
z głębi dolatuje szmer rozdartych dusz,
bezsilny wiatr wzywa pomocy.
Zdarzenia odbijają się
w lustrach wyobraźni
przebijają serca,
dusza omdlewa.
Czemu nie krzyczą drzewa,
milczący świadkowie kaźni.
Tylko obłok skamieniały,
nieruchomy, niemy,
łzy wylewa.

POLAKOWI W AUSTRALII

Zapatrzony w tęczę przepychu,
szuka śladów w obcym tłumie,
kwitnącego zacisza
między biegunami - (znalazł).
Kraj egzotyki , upały,
a wiatr porywa do zimy,
noc bezsenna uparcie
otwiera furtkę wspomnień...
Mil tysiące między nami,
Czasem głos w słuchawce drżący,
nieustanna frustracja
tkwi w zakamarkach duszy...
Nic tu nie przypomina
tatrzańskich strumieni,
weselnej kłótni żab nad jeziorami,
rozśpiewanych majówek...
Kwitną kwiaty tęsknoty,
niepokój szarpie,
kiedy cię zobaczę?
Oczy wilgotnieją,
serce bije Polską.

NOWY WIEK

Zbliża się nowy wiek
przed nami,
zamknięta księga
tajemniczych znaków.
Życie to światło i mrok,
może uśmiechy losu?
Niepowodzenia, zawody,
ulecą w przeszłość
w wspomnieniach pozostają
cienie serc...
Dreszczem lęku rozpinam
żagle nowych nadziei,
z niepokojem w każdej
częstce duszy...

ŚWIAT BARW

Cisza płynie turkusowymi jeziorami,
świat barw poi oczy,
splot różowych powoi,
owija słoneczne dni.
Pokochaj kwietne zacisze,
dotknij sercem
głębię kielichów,
utkanych z wiosennych tęcz.
Błękit zobaczysz
w oczach niezabudki,
szczęście wyróży,
szkarłatnej róży pąk.
Fiołek chyli fiołkowe główki,
w zieleni traw,
biel lilii niesie pokój
poranny złoci blask...
Brunatne szemrzą świerki,
srebrzy jodłowy gaj
z puchu liliowych bzów
powieje majem.
Czerń barwą smutku,
szara mgła gasi dzień,
choć zółć sieje zawiść,
twarz pogody miej.

SEN

Maluje obraz myśli,
przenosi w świat nieznany
czasem pieści ogród marzeń,
szczelinami nieba zerka,
czasem błądzi po urwiskach,
brnie przez potoki,
chłodzi wiatrem
straszy duchami...
Rankiem rozplywa się,
jak opary
i ginie w tunelach codzienności...
Jak powstaje ?

WAGA

Wśród jarów kosmicznych
Bóg zawiesił wagę,
waży przewinienia,
mieszalinę cnót i błędów,
kłamstw i prawdy.
Przeznaczył ją Wenus -
symbolowi miłości
osłania złe wiatry
zwiastuje kwitnącą nadzieję,
uśmiech losu, dostatki.
Waga ciągle kapryśna,
nie znosi przeciwieństw,
przeplata uczucia,
wybiera przyjemności,
własne ideały.
Kocha podróże,
świat pełen sukcesów
rozpaczliwie szuka
przyjaciół, wierności,
rządzi się tylko sercem,
czy to warto ?

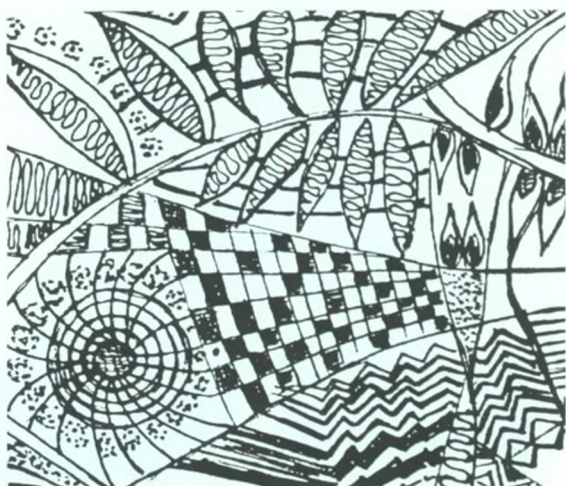
CO POZOSTAŁO

Jak często myśli
wracają do źródła
lat młodościowych,
korzeniami wrośniętych w serce.
Strzępki wypłowiałych barw,
jeszcze ciągle tkwią
w cieniu wyobraźni,
otoczone kokonem wspomnień.
Chociaż nie ma już
odżywczego miodu,
ptaki zamilkły,
znikł uśmiech
ukwieconych łąk.
Smutno tu,
jak w stojącej kałuży,
w koło czai się lęk.
Co pozostało
zatopić utajone skargi,
uciszyć tęsknotę
rozdzierającą pierś
wybaczyć ! zapomnieć ?

CZAS

Czas ironicznie spojrzał
mruknął z niechęcią,
dokąd śpieszysz
jutro przyjdzie samo,
więcej rozsądku na dziś.
Życie to rwąca rzeka
kruszy brzegi,
gubi lata
galopem pędzi do ujścia.
(Życia trzeba się uczyć).

JESIEŃ

Jesień, a mnie
marzy się wiosna,
rozkwiecone krzewy,
fiołkowe świty,
ciepły uśmiech słońca,
noce aksamitne.
Pogoda ducha
rozchmurzy niebo,
nie zrażą deszcze,
ni chłody,
smutek rozwieje
szkarłat jarzębiny,
rozbłysną gwiazd plejady,
zamkną w brzegach ramion
garść zebranych promieni,
rozjaśnią każdy dzień
ocieplą jesienie.

ODWIEDZINY DZIECI

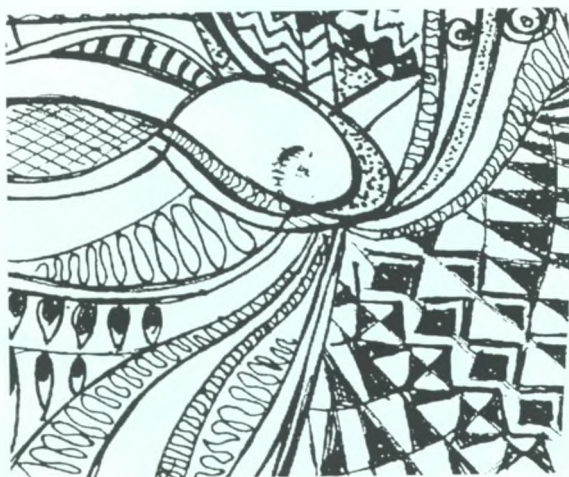
Ile wyczekiwania
na wymianę smutków i radości,
ścieżka opustoszała,
pustynna zaległa cisza...
Można się uwolnić
z pod ciężaru wyczekiwania ?
Mijają dni, tygodnie,
niema odchłai cieni...
Westchnienie przecina powietrze
żał kleszczami ściska.
Rosnące poczucie samotności
wyciszy czas ?

PIERWSZA MIŁOŚĆ

Pierwsza miłość
gości tylko raz,
uderza jak błyskawica,
dobiera najczulsze słowa
szepcze poezją wiosny,
zasypia z czymś imieniem,
z bezgraniczną tęsknotą,
tuli głowę w poduszkę
mokrą od łez.
Powoli więdną kwiaty
w ogrodzie nadziei,
gasną chwile uniesień,
lecz pozostaje w snach.

ROZRZUCONE MYŚLI

Los zamknął kręgiem
ułamki zdarzeń,
podeptane aspiracje,
zmarnowane okazje
i dni pełne słońca.
Młodzięczo-zieloną szczęśliwość
wyciszył czas.
Podmuchał wiatru
rozzucił myśli,
powracają i opadają
niemym echem wspomnień.

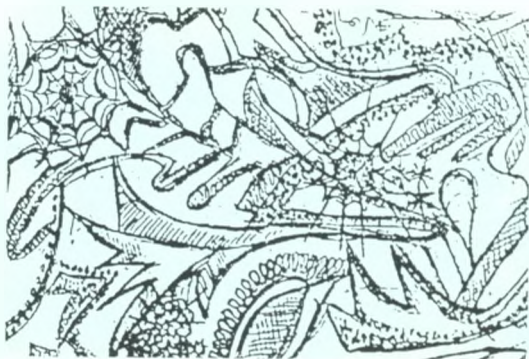
OJCZYZNA MOJA JEST TU

Rzucona na drugi brzeg
z ocalałą garstką życia,
dążyłam do ciebie
po schodkach nadziei,
piętami przeszkód,
w bydlęcych wagonach,
śladami znaczoneymi
łzami i krwią...
Pod powiekami pozostał
pejzaż tamtych lat
nabrzmiaty krzykiem milczenia,
rozpaczliwego buntu !
Wracając
wierzyłam że przyjmiesz !

WIOSNA

Wiosna rozłożyła
barwną sukienkę,
ciepłym powiewem wiatru
pieści perliste rosy,
mgiełką zapachów
przyciąga w swe ramiona...
Przez otwarte okna,
napływa oddech ziemi,
piękna symfonia
wypełnia wszystkie
zakątki życia...
Szlakiem zapomnianych ścieżek,
wędrują rozbudzone
emocje poetów,
zbierają kwiaty
swojej wyobraźni..

SPIIS TREŚCI

Od autorki	3	Codziennosc	41
Aforyzmy-chwilozofijki	5	Czas zmienny	42
Wiersze	17	Modlitwa	43
Nad Goplem	18	Powodz.1997	44
Palac w Kobylnikach noca	19	I znów jesien	45
Zobaczyc raz jeszcze	20	Ojczyzna	46
Ciesz sie	21	Horyzont zycia	47
Malarce Stasi	22	Zima	48
Ojcie wszechmocny	23	Czarna noc	49
Zycie	24	Powrot ze szpitala	50
Wiosny tamtych lat	25	Bezsenna noc	51
Uspiona noc	26	Nie ma takiego kraju	52
Zimowy wieczor	27	Nadszedl czas	53
Tajemnica	28	Polakowi w Australii	54
Modlitwa	29	Nowy wiek	55
Dar serca	30	Swiat barw	56
Pierwsza gwiazdka	31	Sen	57
Kim jeste	32	Waga	58
Wspomnienia tamtych lat	33	Co pozostal	59
Powiedz	34	Czas	60
Milosc	35	Jesien	61
Znasz taka ziemie?	36	Odwiedziny dzieci	62
Pokrzywa	37	Pierwsza milosc	63
Grazynka	38	Rozrzucone myśli	64
Nad morzem	39	Ojczyzna moja jest tu	65
Zimowa noca	40	Wiosna	66

Wanda Gizicka urodzona w Zarudcach k / Lwowa, zamieszkała w Raciborzu. Z zawodu nauczycielka (ukończyła S N - z zakresu filologia polska oraz studia wyższe z geografii na Uniwersytecie Śląskim). Debiutowała prozą pt. " Wspomnienia z lat 1945-46". Jej wiersze są publikowane w almanachu " Polska poetów 1993", w " Zbiorze poetyckim Racibórz 1993 ", w Przeglądzie Twórczości Artystycznej Podbeskidzia " Czas wolny czasem twórczym"- 1997, w V Sejmiku poetyckim" Pod Babią Górą" Bukowno-1998. Brała udział w literackiej audycji radiowej- Inowrocław 1998. Drukuje w prasie lokalnej, w wydawnictwach po konkursowych, w " Głosie Nauczycielskim " i innych. Wydała tomik wierszy " Pory roku "- Racibórz 1995, " Skojarzenia "- Racibórz 1998. Jest laureatką wielu konkursów poetyckich. Członkiem Klubu Nauczycielskiego w Katowicach, oraz Stowarzyszenia Twórców Kultury " Horyzont " w Raciborzu.